

Увага, сибірка !

Сибірка - це гостре інфекційне захворювання тварин і людей. Збудником його є бацила, яка в навколишньому середовищі здатна утворювати спори і забруднювати довкілля. Вона дуже стійка у воді, харчових продуктах, а в ґрунті живе до 70 років. Джерелом інфекції є тварини, але найчастіше - велика рогата худоба, вівці, коні, рідше - олені, кози, свині. Тварини заражаються, поїдаючи траву, інші корми, при водопοї.

Ознаками ураження тварин є:

- " При блискавичному перебігу, що реєструється нечасто у овець, коней і великої рогатої худоби, помічають збудження, підвищення температури тіла, прискорення пульсу і дихання, синюшність видимих слизових оболонок. тварина раптово падає і гине в корчах. з носової і ротової порожнини виділяється кров'яниста піна, а з прямої кишки - кров. Тривалість хвороби - декілька годин.
- " При гострому - у великої рогатої худоби і коней спостерігають підвищення температури тіла (41-42°С), прискорення пульсу (80-100 і більше поштовхів за 1 хв.) та дихання. Тварина пригнічена, відмовляється від корму. тривалість хвороби 2-3 дні. В агональній стадії виникають корчі, виділяється кров'яниста, піниста рідина, тварини гинуть з ознаками асфіксії.
- " При підгострому - у тварин дещо поліпшується стан, вони починають споживати корм, температура тіла знижується, без лікування виникає рецидив і тварина гине. тривалість хвороби до 6-8 днів.
- " Хронічний перебіг сибірки характеризується прогресуючим схудненням, ураженням підщелепових і заглиткових лімфатичних вузлів. хвороба при цьому триває 2-3 місяці.
- " Карбункульозна форма сибірки у тварин спостерігається при гострому і підгострому перебігу хвороби. У великої рогатої худоби на різних частинах тіла (підгруддя, шия, живіт,) на місці первинного проникнення збудника з'являються різко обмежені тверді, болючі запальні набряки шкіри і підшкірної клітковини. з часом утворені карбункули стають дифузними, безболісними, синьо-багряного кольору з некротичним розпадом.
- " Ангінозна форма сибірки здебільшого спостерігається у свиней і проходить переважно з локальним ураженням глоткового кільця, лімфатичних залоз, корня язика, глотки, гортані. в подальшому запальний процес з прогресуючим некрозом і набряком переходить на підшкірну клітковину шиї, голови, підгруддя з формуванням

пухлиноподібного утворення в підщелеповому просторі та на верхній частині тіла.

В разі появи ознак захворювання тварин на сибірку потрібно негайно звернутися до ветлікаря чи до районних ветеринарних служб. якщо підозра на захворювання виникла під час розробки туші, роботу негайно припиняють, а у ветлабораторію на аналіз відправляють частину селезінки і лімфовузли. Категорично забороняється вживати м'ясо і молоко тварин уражених хворобою.

Передають інфекцію також оводи, мухи. Люди заражаються після контакту з хворими тваринами. Бацила проникає у кров через пошкоджені ділянки шкіри та слизових оболонок.

Прихований період триває від кількох годин до 6-8 днів, частіше - 2-3 дні. потім проявляються перші симптоми хвороби - висока температура, нездужання, головний біль, кров'яний пронос, болі в животі, серцева слабкість. при шкіряній формі на місці потрапляння збудника з'являється фурункул зі швидким наростанням набряку та свербіння. якщо лікування розпочинається вчасно, хворі одужують.

У рідкісних випадках перебіг хвороби ускладнюється кишковою, легеневою або септичною формами. Захворювання протікає тяжко і може призвести до смерті хворого, тому надзвичайно важливо при підозрі на захворювання сибіркою негайно звернутися до лікаря.